

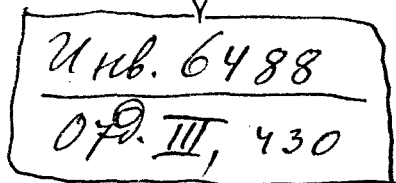
ТРЕТИЙ ГОДИШЕНЪ ОТЧЕТЪ

НА

ВАРНЕНСКОТО АРХЕОЛОГИЧЕСКО
ДРУЖЕСТВО

ЗА

1908 год.

РАЗЪ

7605/

57

НАСТОЯТЕЛСТВОТО

на

Варненското археологическо д-ство.

Прѣдседателъ: **Х. Шкорпилъ.**

Подпрѣдседателъ: **Господинъ Ивановъ.**

Секретаръ: **Ил. Веновъ.**

Касиеръ: **Д-ръ В. Карамихаловъ.**

Членове: { **К. Шкорпилъ.**
Ив. Цѣровъ.
Г. Димитровъ.

Техническа комисия:

К. Шкорпилъ,

Д-ръ П. Стояновъ,

Ст. Балкански,

А. Явашовъ,

Капитанъ Георгиевъ,

Д. Андрѣевъ.

Провѣрителитѣ на дружественитѣ смѣтки за 1907 г.

(избрани въ тазгодишното общо събрание):

П. М. Богоевъ и М. Квартирниковъ.

Комисията за паметника на ВЛАДИСЛАВЪ „ВАРНЕНЧИКЪ“

Х. Шкорпилъ и Ал. Дяковичъ.

Настоятелитѣ на дружеството:

въ гр. *Каварна*: **Лефтеръ Янакевъ,** и въ *Добричъ*: **Друмевъ Н.**

Комисията за Аладжа мѣнастиръ:

Отъ д-то: { **Т. Някшевъ,**
Д. Андрѣевъ, Отъ с. Кестричъ: { **Ат. Шиневъ (касиеръ),**
Ил. Веновъ, { **Ставри Панайотакевъ,**
Панд. Г. Януловъ.

I.

ОТЧЕТЪ

за дѣйността на настоятелството прѣз
изтеклата 1908 год.

Почитаеми г. г. членове,

Приятно ми е да Ви прѣдставя слѣдния трети отчетъ, за който прѣдлежи на Васъ да изкажете по него своето мнѣние и да го подобрите.

Най-важниятъ въпросъ за нашето дружество е постройката на *варненския окръженъ музей*. Нуждата му става отъ день на день по-чувствителна. По нѣмане достатъчно мѣсто за музейнитѣ сбирки, принудени сме да търсимъ други *подземни* стаи въ зданието на дѣвическата гимназия. Благодарение на директора на сжщата гимназия, Г-нъ И. Кефсизовъ, отстъпиха се на музея още нѣколко стаи въ *подземието*. Горниятъ музей, който се помѣщава въ една стая на *тавана* на сжщата гимназия, е въ опасностъ, въ случай — не дай Боже — на пожаръ. Разпоредихме се да се застрахова.

Миналогодишното общо събрание рѣши да разиграе дружеството *лотария* и да се иска всѣка година *помощъ за фонда* по постройката на музея отъ *градскитѣ общини въ окръга*, а именно: отъ *Варна, Провадия, Добричъ, Балчикъ и Каварна*.

Относително лотарията настоятелството натовари г-на М. Квартирниковъ съ изработване проектъ за разиграването ѝ на сума 50 хиляди лева съ печалби, равни на една третя отъ общата сума. Настоятелството отложи разиграването, защото то не намира сегашното врѣме за подходяще. Можемъ да разчитаме главно на варненския окръгъ. Разпродаване 50 хиляди билети ще бже много трудно. Въ самия градъ Вар-

на, по наше мнѣние, мжчно ще могатъ да се разпродадатъ 5, най-много десетъ хиляди билети.

За разиграване лотарията трѣбва да се състави особена комисия, въ която да влизать: варненскиятъ кметъ, прѣдседателътъ на окръжната комисия, окръжниятъ управителъ, прѣдседателътъ на археологическото дружество, както и прѣдседателитъ на всичкитъ дружества въ града.

За разпродажбата на билетитъ остава сравнително малко врѣме. Съгласно чл. 13 отъ закона за лотариитъ, срока за тегленето се опрѣдѣля шесть мѣсеца, отъ деня на разрѣшението. Само въ случай на една доказана нужда може да се продължи горния срокъ най-много още съ шесть мѣсеца.

Относително *помощитъ* на градскитъ общини въ окръга имамъ да Ви прѣдставя слѣдната таблица:

№ по редъ	Наименование на общинитъ	1906 г.	1907 г.	1908 г.	Всячко отпуснати
		лева	лева	лева	лева
1	Варненската	300	500	400	1200
2	Провадийската	—	10	—	10
3	Добришката	—	—	—	нищо
4	Балчишката	—	—	—	нищо
5	Наварненската	—	5	10	15

Както се научаваме варненската община е отпуснала за идущата 1909 г. петъ стотинъ лева (за купуване мебели, старини и др.).

Да-ли сж отпуснали другитъ градски общини нѣкакви суми за идущата година, незнаемъ. Имаме само частно съобщение, че добришката община отпуснала една сума.

Интересно е, че *селскитъ общини* въ окръга отпущать на окръжния музей *по-голъми суми, отколкото градскитъ общини* (съ изключение на варненската). Общинитъ отпущать

срѣдно 5 до 10 лева. *Дуванъ-юванската община отпусна 20 л., а Козлуджанската 15 лева. Това прави честъ на общинитѣ.*

За забѣлѣзване е, че даже турскитѣ общини отпусчатъ суми. Никаква помощъ не изпратиха (до 1-й мартъ 1909 г.) слѣднитѣ общини: Аджемлерска, Бѣлевска, Бѣленска, Николаевска, Русларска, Саржгѳолска, Гаргалъшка, Гявурсуютчушка, Спасовска, Владимировска, Езибейска, Екизченска, Каралийска, Хасжкъоселерска, Бейбунарска, Куртбунарска, Усулъкойска, Асълбейлийска, Градинаровска, Караагачска, Караджаотска, Лопушненска, Невшенска, Новоселска, Тестеджийска и Ченгелска.

Общинитѣ отпуснаха слѣднитѣ суми:

	Варненска околия	Провадий- ска околия	Добришка околия	Балчишка околия	Куртбунар- околия	Всичко:
прѣзь 1907 г.	70	85	75	55	80	365
прѣзь 1908 г.	60	65	80	50	60	315

Окрѣжниятъ съвѣтъ отпусналъ за „окрѣжния музей“ слѣднитѣ помощи:

прѣзь 1905 г.	1000 лева
„ 1906 г.	200 „
„ 1907 г.	150 „
„ 1908 г.	500 „

Отъ таблицата се вижда, че още прѣзь 1905 г., когато музеятъ не бѣше откритъ, окрѣжниятъ съвѣтъ, имайки прѣдъ видъ грамадното културно значение на музея, отпусналъ *хилядо лева*, съ които дружеството тури основата на окрѣжния музей, като си набави съ тѣхъ първитѣ долапи. Считамъ за приятенъ дългъ да спомена, че тогава прѣдседателътъ на окрѣжния съвѣтъ и окрѣженъ управителъ бѣше Г-нъ Господинъ Ивановъ.

Трѣбва крайно да съжаляваме, гдѣто рѣшението на окрѣжния съвѣтъ отъ 1907 год., когато прѣдседателътъ на съвѣта бѣше Г-нъ Т. Кирановъ, не е било одобрено отъ министерството на вътрѣшнитѣ работи. Рѣшението гласи: „Възлага се на постоянната комисия да прѣдвиди въ селско об-

щинският бюджет по 1% за фонда по постройка на варненския окръжен музей.

Както се научаваме окръжният съвет отпуснал за идущата 1909 г. само двестъ лева.

Министерството на народното просвещение отпуска:

прѣзъ 1906 г. 1000 лева

„ 1907 г. 700 „

„ 1908 г. нищо.

За 1909 г., както се научаваме, отпуснати били двѣ хиляди лева отъ Народното събрание, за *всичкиятъ* археологически дружества въ страната.

Извѣстно Ви е, господа, че *Н. Величество Царѣтъ*, който е почетенъ членъ на нашето дружество, отпусналъ прѣзъ 1906 г. хилядо лева за разкопкитъ на Абтаатското кале (Добришко), нѣкогашенъ римски градъ *Abrittus*, до който е билъ въ 251 г. убитъ римскиятъ императоръ Деций (въ сражението съ готитъ).

Най-голяма опора на нашето дружество сж многобройнитъ му членове.

Прѣзъ 1906 г. тѣ бѣха 163, а

прѣзъ 1908 г. тѣ бѣха 329.

Музейното дѣло намира все по-голъмо и по-голъмо съчувствие между населението изъ окръга. Това се доказва отъ чести подарѣци на старини. Прѣзъ изтеклата година (отъ 1-й мартъ 1908 г. до 1-й мартъ 1909 година) сж били подарени на музея 490 прѣдмети (особено монети). Музеятъ има да прѣдстави окръга въ природно, археологическо и народописно отношения. Професорътъ Рейсъ е казалъ: „*мѣчно е да се живѣе въ хубаво отечество и да знаешъ малко за него.*“

Музеятъ трѣба да стане общо дѣло на всичкиъ граждани на окръга.

Варненскитъ граждани още прѣди 11 години подигали гласа си за основание музея.

Варненцитъ трѣбва крайно да съжеляватъ, че музеятъ не е билъ откритъ веднага слѣдъ освободителната война. Отъ войната до 1906 г., когато бѣше откритъ музея, много старини сж пропаднали.

Относително подареното отъ общината *мѣсто за бъдация музей* (до старата болница), имамъ да Ви съобща слѣд-

нето: миналиятъ общински съвѣтъ (протоколъ № 174 отъ 22 февр. 1908 г.) рѣши да се отстъпи казаното мѣсто. Като не получихме отъ бившия съвѣтъ съобщение за рѣшението, помолихме общинския съвѣтникъ И. Цѣровъ, членъ на нашето настоятелство, да се погрижи за уформяването на рѣшението. Рѣшението било утвърдено отъ министерството, както съобщи окръжниятъ управителъ на общинското управление (съ писмо № 11310 отъ 7 ноемврий 1908 г.).

Мѣстото на музея се намира между улицитѣ: Булевардъ „Мария Луиза“, Съборна улица, ул. Венелинъ и XXII линия. Мѣстото съдържа 1921½ кв. метра.

Общинскиятъ съвѣтъ, въ засѣданието си отъ 24 февруарий 1909 г., *взе ново рѣшение*, а именно да се даде на археологическото дружество мѣстото, находяще се между Съборната улица, ул. Вѣнчанъ, XIII и XV линии (до училището св. Наумъ). Мѣстото има 1921 кв. м.

За *посѣщението на музея* считамъ за нужно да Ви съобща слѣдното. При всичко, че музеятъ бѣше отворенъ за публиката само два пѣти прѣзъ годината и нѣколко пѣти за отдѣлни групи посѣтители, той биде посѣтенъ отъ 1372 души.

Музеятъ биде удостоенъ съ височайше посѣщение на *Нейно Царско Величество Царицата*.

Отъ чуждестранни гости имамъ да отбѣлѣжа: Д-ръ Мелихъ отъ Будапеща, Ал. Смирновъ отъ Петербургъ и Брателъ отъ Загребъ.

Прѣдъ видъ на това, че музейното помѣщение е крайно неудобно за голѣма публика, настоятелството рѣши, щото за *напрѣдъ* да се отваря музея само за групи посѣтители (до 10—20 души).

Колкото се отнася до посѣщението на ученицитѣ, селенитѣ и войницитѣ имамъ да изтъкна слѣдното:

1) За жалость ученицитѣ и ученичкитѣ отъ варненскитѣ училища *много на рѣдко* посѣщаватъ музея. Дойдоха *само* ученицитѣ отъ машинното училище, нѣколко ученици отъ търговското училище и ученичкитѣ отъ шестия класъ на дѣвицеската гимназия (заедно съ учителя си Ив. Стояновъ).

Освѣнъ това музеятъ биде посѣтенъ и отъ ученицитѣ отъ VII класъ на русенската гимназия, послѣ отъ ученицитѣ отъ педагогическото училище въ Шуменъ, отъ ученицитѣ на

земледѣлческото училище въ Добричъ и отъ делегатитѣ на петия юнашки конгресъ. При печатането на настоящитѣ редове посѣтиха музея ученицитѣ и ученичкитѣ отъ основното училище св. Климентъ (съ учителкитѣ: В. Стефанова и Л. Христова и учителя Д. Христовъ).

2) *Селенитѣ* посѣщаватъ музея на рѣдко. Желателно би било тѣ да дохождатъ по-често.

3) *Войниците* сж били доведени въ музея, благодарение на капитанитѣ Вучковъ и Пиперковъ. Нѣкои войници подарили на музея разни старини като монети, старовръмски карфици (фибули) и др.

Поканихме тукашнитѣ прѣдприемачи и майстори, които иматъ най-добра възможность да слѣдятъ за старини (при копане основи за кѣщи и др.).

Цѣльта на отваряне музея е да се възбуди у населението, чрѣзъ нагледность, потрѣбното разбиране старинитѣ и така да се насърдчава у него запазването имъ.

За жалость пропадатъ още много старини отъ невѣжество. Ето Ви нѣколко примѣри.

На 10 юлий получихме писмо, въ което П. Райковъ съобщава, че нѣкой си турчинъ, като копаялъ камъни кждѣ с. Чаталларъ (Балчишко), намѣрилъ единъ *идолъ* отъ камъкъ, който прѣдставлявалъ *теле*. Турчинътъ, който му съобщилъ горното, е нѣкой си Юсуфъ Ага; той ималъ намѣрение да разчупи *идола*, *защото прѣдполагалъ, че въ утробата му имало пари*. Щомъ като получихме писмото писахме до околийския началникъ въ Балчикъ, за да се зематъ бързи мѣрки за запазване интересната старина. Отговорътъ билъ слѣдния: „въ с. Ени-махле единъ турчинъ вадилъ камъни въ мѣстността „старо селище“ (ески юртлукъ), и *намѣрилъ подобенъ на теле-волъ камъкъ*,” но той билъ ужъ грубъ и разчупенъ.“ Това е отговора на началника! На всѣки случай *идолътъ* билъ интересенъ.

Втори примѣръ. В. Х. Стефановъ въ Рѣка-Девня съобщилъ слѣдното: „Прѣзъ м. октомврий 1907 г. дойде при мене на девненската гара единъ работникъ по баласта, повика ме на страна и ми събщи, че има да ми покаже нѣщо. Той извади отъ джеба си въ кърпа обвити прѣдмети, а именно: златни обици, свързани съ синджирче и медайлонче. Попитахъ

го кждѣ ги намѣри и той ми каза, че сж намѣрени въ единъ гробъ, срѣщу Чобановата воденица. Прѣдложихъ му 12 наполеона, но той искаше 25. Поканихъ го да дойде при мене на други день; но той не дойде. Послѣ се научихъ, че заминалъ отъ Девня безъ да земе заплатата си, която му се падала отъ работата по баласта.“

Трети примѣръ. Б. Черногоровъ въ с. Кичу-Ахмедъ (Куртбунарско) съобщи, че единъ турчинъ намѣрилъ пиринчена статуйка (дълга 15 см.), прѣдставляюща жена. Статуйката е била задигната отъ единъ евреинъ отъ Шуменъ, подъ прѣдлогъ, че ще я прѣгледа.

Това сж за жалостъ скръбни примѣри за пропадане на цѣнни старини изъ нашия окръгъ.

Отъ друга страна, приятно ми е да Ви съобща, че измежду населението има хора, които милѣятъ за запазване старини на нашето минало. Янко Христовъ въ Провадия направилъ на свои разноски желѣзна стълба, по която да могатъ да се покачватъ любителитѣ на отечественитѣ старини въ старата крѣпость „Ташъ-Хисаръ.“ Прѣди направата на стълбата, любителитѣ сж били принудени да губятъ по 40—50 минути, догдѣто да стигнатъ до тъй наречения „араба-йолу“ (срѣщу с. Добриня), по който е било възможно качването въ крѣпостъта. Отъ както е направена желѣзната стълба, посѣтителитѣ могатъ въ продължение на петъ минути да се покачатъ въ крѣпостъта. Стълбата е направена тамъ, гдѣто едно врѣме имало добръ запазени стжпала, изсѣчени въ скалата. Въ продължение на много врѣме стжпалата се разрушили, та не е било възможно качването по тѣхъ. Стжпалата се наричатъ „дяволски пжтъ (шейтанъ-йолу). За тѣхъ има слѣдното прѣдание, за което споменува единъ пжтешественикъ въ 1636 г. (Периодическо списание. София. XIX. стр. 66): Турцитѣ прѣвзимали крѣпостъта седемъ години наредъ. Тогава нѣкой си български юнакъ се усмѣлилъ да се покачи съ конь по дяволския пжтъ, влѣзналъ въ крѣпостъта, наранилъ се той и коня му. Коньтъ падналъ мъртавъ, а юнакътъ се довлѣкълъ въ крѣпостната черква, свѣршилъ си молитвата, върналъ се при коня и издѣхналъ. На туй мѣсто, гдѣто е умрѣлъ и билъ заровенъ, билъ поставенъ за споменъ валчестъ камѣкъ.

Изъ селата ходятъ *прѣстенари арнаути*, които прибиратъ и изнасятъ въ странство разни старини (особенно монети), ако

и да е забранено това отъ закона за издирване старини. Пръстенаритъ зиматъ старинитъ, а въ замѣна на тѣхъ даватъ безцѣнни позлатени пръстени, обици и др. Властитъ не зиматъ никакви мърки. Не остава друго, освѣнъ да се борятъ противъ това зло членоветъ на нашето дружество, учителитъ, свещеницитъ и въобще всички интелигентни хора, които сж въ състояние да оцѣнятъ значението на паметницитъ на човѣчеството изобщо и на нашия народъ, частно.

Съгласно чл. 2. отъ устава на нашето дружество, то се грижи за *събиране и запазване на старини, намѣрени изъ окръга.*

Прѣзъ 1907 г. била открита въ гр. Балчикъ гробница, въ която сж били намѣрени интересни старини. Дружеството изпрати тогава една комисия, състояща се отъ г-да К. Шкорпилъ и А. Явашовъ, за да прѣгледа гробницата, да опише старинитъ и да ги прибере. Тогавашиятъ кметъ, Задгорски, отказа да ги даде. За да се освободи дружеството отъ всѣка отговорностъ, то се отнесе до министерството съ слѣдното писмо (№ 664 отъ 19 юлий 1908 г.): „Прѣзъ 1907 г., мѣсець юлий, биде открита въ Балчикъ гробница съ старини, които се съхраняватъ въ тамкашното класно училище и въ касата на общината. Нашето дружество писа нѣколко пѣти до общината въ Балчикъ и до тамкашния околийски началникъ да се изпратятъ старинитъ въ варненския музей, защото, съгласно устава на дружеството (утвърденъ отъ повѣреното Ви министерство), послѣдното се грижи за *събирането и запазването на старинитъ изъ окръга.* На послѣдното ни писмо до околийския началникъ, послѣдниятъ съ № 4817, отъ 10 юлий, ни донася слѣдното: „старинитъ немогатъ да Ви се изпратятъ, защото министерството на просвѣщенieto, съ телеграмата си отъ 28 юлий 1907 г. (№ 9836), прѣдписа да се запазятъ и защото балчишкиятъ кметъ Задгорски възнамявалъ да се нареди музей въ Балчикъ. Като Ви съобщаваме това, молимъ Ви, Господине Министре, да ни освободите отъ всѣка отговорностъ.“

Извѣстно Ви е, че прѣзъ м. юний бидоха намѣрени при *прокопаване канала между морето и езерото, около 200 кгр. мѣдни римски монети.* Отъ тѣхъ около 60 кгр. сж били разграбени отъ работницитъ и надошлитъ хора, а 140 кгр. сж прибрали отъ полицейскитъ власти. Монетитъ се пазятъ въ

подземиата на тукашната народна банка. За находката на монетитѣ споменуваме въ „Извѣстіята.“ Доколкото видѣхме, монетитѣ принадлежатъ най-много на императора Константинъ Великий; едниѣ иматъ отъ заднята страна побѣда (ангелъ и надписъ: Константинополь) а другиѣ — вълчица съ Ромулъ и Ремъ (съ надписъ: градъ Римъ). Монетитѣ сж били съчени за споменъ на Римъ и Цариградъ. Въпросътъ за монетитѣ е споренъ, защото властитѣ ги считатъ за „пари,“ а дружеството ги счита за „антики“ (старини).

Въ засѣданието на настоятелството на 1 юлий биде рѣшено да се помоли окръжния управителъ, щото една частъ отъ изровенитѣ „антики,“ да се прѣдадатъ на варненския окръженъ музей, защото, съгласно чл. 2 отъ устава, който е утвърденъ отъ министерството, *дружеството се грижи за запазване старинитѣ въ окръга.* Дружеството се е отнесло до Министерството съ молба, щото да се отбератъ отъ антикитѣ разнovidнитѣ екземпляри, а останалитѣ да се изпратятъ въ София. *Изминаха се вече седемъ мѣсеца, а антикитѣ стоятъ още въ подземията на банката.*

Извѣстно Ви е, че прѣдстои *постройката на водопровода и на канализацията,* при които работи сигурно ще се откриятъ много старини. За очакване е, че между извора въ Херамидере (въ землището на с. Сунбей) и града, ще се прѣсече бойното поле отъ 1444 г. и че ще се намѣратъ военни припаси (като копия, ризници и др.) отъ сражението. Въ IV и V участъци и отчасти въ II и III, ще се откриятъ старовръмски гробове, съставени или отъ плочи, или зидани съ сводъ или издълбани въ пѣсъчливи пластове. Последнитѣ ще се откриятъ около съборната черква св. Богородица (досега сж били намѣрени четири такива). Най-интересни открития сж за очакване въ района на елинския и римски градъ (гл. плана въ „Извѣстіята“) т. е. въ I и отчасти въ II и III участъци. Въ съсъдството на римската кула, нахождаща се въ първия участъкъ, ще се разкрие лабиринта на подземията, въ които се крило въ 1828 г. почти цѣлото варненско население.

Въ поемнитѣ условия за постройката на водопровода има особенъ членъ, споредъ който, *всичкитѣ старини, които би се открили, трѣбва да се прѣдадатъ на общината.*

За жалость доста старини пропадатъ въ нашия градъ при копане основи за кжци и при събаряне на стари здания.

Писахме нѣколко пѣти до градоначалството и до общината за да се води потрѣбния надзоръ при копане, за да не пропадатъ паметниците на нашето минало. Полицейскитѣ власти, както и градскитѣ агенти, неведятъ никакъвъ надзоръ. Не остава, слѣдователно, нищо друго, освѣнъ *самитѣ членове на дружеството* да наглеждатъ, когато минаватъ край копани мѣста и да съобщаватъ веднага на дружеството (съ писмо) за да може то да земе нужнитѣ мѣрки за запазване на тия старини. Благодарение на членоветѣ, научихме се напоследъкъ за откритието на единъ гробъ въ Лозарска улица (II уч.) и до Илдъзъ-табия (IV уч.).

Отъ освободителната война насамъ сж били разтурени нѣколко *хубави чушми*. Такива разтурени чушми, украсени съ мраморни плочи съ надписи и архитектурна изработка, се намирали: до фабриката на бр. Гиневи и въ ул. Опълченска (Хасанъ'а-а чешмеси). Запазена е останала изсѣхналата мраморна чушма (въ градската градина), носяща името на султанъ Махмудъ II (1808—1839 г.), който възобновилъ нашия градъ (гл. „Извѣстията“).

Настоятелството зе мѣрки да се запазятъ ония чушми, които иматъ историческа или архитектурна изработка. Нека споменемъ за поменатата чушма въ градската градина, послѣ за чушмата срѣщу общинското управление и за хубавата чушма на улица Девня (близу до митницата).

Отъ историческата чушма „Богданова“ прибрахме въ музея два надписа, отъ които единъ произлиза отъ 1646 (т. е. отъ прѣди 260 г.), а други — отъ 1849 г. (т. е. отъ прѣди 30 години).

Тѣзи чушми, които иматъ архитектурна изработка и които нѣма да се употребятъ за новия водопроводъ, заслужаватъ да бждатъ прибрани и поставени въ двора на бждация музей. Дано да не се повтори въ нашия градъ подобно нѣщо, каквото се случи въ София. Когато били вече разтурени хубавитѣ чушми въ София, дошло на народния музей на умъ, че чушмитѣ заслужавали да бждатъ прибрани. Било, обаче, късно!

За запазване чушмитѣ въ нашия градъ писахме до кмега подъ № 747 отъ 9 ноемврий 1908 г. така: „Настоятелството рѣши да се опрѣдѣли комисия, състояща се отъ единъ членъ на настояществото, единъ градски инженеръ (по водо-

провода) и чушмеджията. Тази комисия да прѣгледа чушмитѣ и да рѣши кои отъ тѣхъ да се употрѣбятъ за новия водопроводъ, кои да се запазятъ въ музея и кои да се само фотографиратъ.“

Дружеството е прѣдприело *разкопки* на шестъ могили, находящи се на западъ до града. Разкопкитѣ станаха съ помощта на затворници, на които давахме всѣки трети день по едно печено агне. За резултата на разкопкитѣ се говори въ тазгодишнитѣ „Извѣстия“ на нашето дружество. Приятно ни е да изкажемъ благодарността си на бригадниа командиръ, г-нъ М. Вълковъ, който съ готовность отпусна военна стража за пазене затворницитѣ. Освѣнъ могилитѣ дружеството разкопа единъ гробъ въ Лозарска улица (II уч.). Дъното на гроба се намираше на дълбочина шестъ метра; въ него се откри двоенъ златенъ прѣстенъ, златно медайлонче, двѣ кандилчета отъ прѣстъ, едно стъклено шише, желѣзни пирони и римски монети.

За напрѣдъ дружеството има намѣрение да направи слѣднитѣ разкопки:

1) Ако получимъ достатѣчна помощъ отъ министерството, ще продължаваме разкопкитѣ на Абтаатското кале (въ Добришко). Първитѣ разкопки въ калето правихме прѣзъ 1906 г. (гл. първия отчетъ).

2) Иматъ да се изучатъ нѣкои съмнителни мѣста въ околността на гр. Варна, отгатакъ канала, който съединява морето съ Девненското езеро. Тамъ има за изучаване: 1) единъ дълъгъ (около единъ километъръ) пѣсъчливъ насипъ, който се простира отъ новата пивоварна фабрика (до карантината) чакъ до шосето Варна—Бургасъ. При печатането на настоящия отчетъ се научихме, че тукашниятъ прѣдприемачъ Щерю, копаялъ насипа (безъ да има позволително); той извадилъ отъ него повече отъ 100 кубика камъкъ и нѣколко старини, които сж били счупени отъ работницитѣ. Спрѣхме разкопкитѣ на насипа (за който говоримъ въ „Извѣстията“). Отъ насипа можемъ да изкараме хиляди кубика за постройката на нашия музей. 2) на дѣсно отъ шосето има едно възвишение, наречено „Пиринчъ тепеси,“ (т. е. оризова могила), което крие основитѣ на нѣкаква староврѣмска сграда. По разказа на варненски граждани, прѣди сто години, единъ паша накаралъ населението да разкопае мѣстата около възвишението (за сѣене оризъ). Мѣ-

стата се казватъ „пиринчѣ тарласж“ (т. е. оризови ниви). Казватъ, че тогава дошелъ въ града ни единъ султанъ, на когото се оплакало населението. Султанътъ ужъ ударилъ плесницата на пашата, той падналъ и султанътъ стъпилъ на корема му и се качилъ на коня си. Пашата билъ повиканъ въ Цариградъ и тамъ погубенъ; 3) на западъ отъ възвишението, къмъ Джанаваръ тепе, се намиратъ нѣколко могили. Прѣди 3—4 мѣсеца неизвѣстни иманяри копали едната отъ тѣхъ. Щомъ се научи дружеството, че могилата е копана, отнесе се до градоначалството, за да забрани по-нататъшното ѝ разкопаване. Дружеството има намѣрение да разкопае могилата; 4) подъ Джанаваръ тепе, откъмъ западъ, се намиратъ, по показанието на техника С. Балкански, стари зидове на староврѣмско укрѣпление. Цѣлиятъ склонъ къмъ езерото билъ въ старо врѣме заселенъ; на всѣка стѣпка тамъ се намиратъ стари зидове, тухли, счупени глинени сѣдове и други остатъци.

Освѣнъ изучването на тѣзи старини дружеството има намѣрение да разкопае една могила, находяща се въ развалинитъ на римския градъ Марцианополъ, който билъ разположенъ на мѣстото на рѣкадевенненската община. За могилата има прѣдание, че въ нея се крие гроба на римския императоръ Траянъ, който основалъ града, нареченъ по името на сестра му Марциана. Прѣдполагаме, че въ могилата сж засипани основитъ на нѣкаква староврѣмска сграда, защото прѣди нѣколко години, като копали при сѣвернитъ поли на могилата, намѣрили дѣлани камъни, сложени ужъ на стѣпала.

Интересно ще бжде разкопаването на мостенското градище до с. Кьопрюкьой (отъ гдѣто напоследъкъ сж били донесени двѣ старини) и на групата отъ около 60 низки могили, които, по съобщението на п. лѣсничей К. Бояновъ, се намиратъ, между върха „Папунка“ и „Индже-белъ“ (между с. с. Кьопрюкьой и Гулица).

Съгласно устава дружеството урежда *сказки*.

За да се заинтересуватъ варненскитъ граждани, които не сж членове на дружеството, за музейното дѣло, прѣдседателтъ, Х. Шкорпилъ, държа на 28 декемврий сказка за старинитъ въ варненския музей. Слѣдъ сказката биде посѣтенъ музея. Дружеството трѣбва да държи всѣка година една такава сказка, въ която да се поговори между друго и върху

работитѣ на дружеството, които иматъ интересъ за варненци (напр. по въпроса за музейното здание и др.).

Популярнитѣ сказки иматъ значение да будятъ въ широкитѣ маси интересъ върху значението на старинитѣ и чрѣзъ това да се брани тѣхното разваляне.

Нѣколко дѣня слѣдъ първата сказка, Х. Шкорпилъ държа сказка върху археологическото дѣло въ варненския окръгъ прѣдъ учителитѣ и учителкитѣ, събрани въ града изъ цѣлия окръгъ. Слѣдъ сказката биде посѣтенъ музей.

Учителството стои въ всичкитѣ страни начело на културнитѣ работи измежду населението. Учителитѣ сж длъжни да будятъ между него интересъ върху значението на старинитѣ и да бдятъ да не се изнасятъ тѣ въ странство отъ прѣстенари арнаути и други. Желателно е, учителитѣ да будятъ у своитѣ ученици и ученички любовъ къмъ историческитѣ паметници и да използватъ за тази цѣль *отечествовѣдението* (въ третото отдѣление), *както и историята, въобще.*

Дружеството има намѣрение да държи *сказки въ по-големии ссла изъ окръга* за значението на музея и за съхраняване старини.

Съгласно чл. 2 отъ устава, дружеството дава гласность за своята дѣйность чрѣзъ печатни публикации.

Напечатахме *третия отчетъ* и втората часть на дружественитѣ „Извѣстия.“ Въ послѣднитѣ сж помѣстени нѣколко статии, въ които се засѣга историята на нашия градъ отъ памтивѣка чакъ до освободителната война. Дано да будятъ нашитѣ публикации любовъ къмъ запазване старини на нашето минало! Разкриваме историята на тайнствени могили край града, говоримъ за построяване римски водопроводъ, обясняваме потеклото на нашитѣ съграждани (гагаузи) и хвърляме погледъ върху паметницитѣ отъ турския периодъ. При построяване новия водопроводъ, умѣстно би било, щото варненската община да постави върху чушмитѣ подобни надписи каквито сж били върху римскитѣ чушми (съ съотвѣтственъ български надписъ).

Дружественитѣ и други публикации прѣснахме изъ цѣлия окръгъ. *На училищнитѣ библиотеки, подарихме въ продължение на три години 1303 книги!*

Относително прѣдложението, което се прие въ миналогодишното общо събрание, а именно: *да се помолятъ члено-*

ветъ на Туристичното дружество въ Варна да подарятъ на нашето дружество имота му, приятно ми е да ви съобща слѣдния протоколъ:

„Днесъ, 6 февруарий 1909 година, членоветъ на туристичното дружество имаха редовно заседание. Въ туй заседание се рѣши слѣдното: Да се присъедини туристичното дружество къмъ археологическото, като клонъ отъ него, като се помоли въпросното дружество да прибави при цѣльта си още и туристична.

Прие се напълно пунктъ втори на протокола отъ 23 януарий 1909 г., а именно: да се прѣдадатъ всичкитъ имоти на археологическото дружество чрезъ актъ.

Настоятелството да уреди всичкитъ смѣтки на дружеството и да ги прѣдаде на археологическото дружество.“

Прѣдседателъ: Т. Някшевъ.

Секретаръ: А. Байчевъ.

Туристиката е тѣсно свързана съ издирването на старини. Благодарение на туриститъ сж били открити доста старини. Извѣстно Ви е, че варненскитъ туристи (дармаданци) запазиха Аладжа-мънастиръ и че построиха тамъ, съ съдѣйствието на окръжния съвѣтъ, една станчка за туристи.

Освѣнъ туристика трѣбва да се тури въ цѣлитъ на дружеството и фотографиране. Благодарение на фотографа-аматера Д-ръ П. Стояновъ сж били напоследъкъ снети около 50 снимки на типични стари къщи въ първия участъкъ.

Въ бждащия музей трѣбва да има особена стая за „стара Варна“ (съ снимки на портитъ отъ турската крѣпостъ въ 1834 г., стари типични къщи, изгледи на тѣснитъ сръдновѣковни улици и др.).

Извѣстно Ви е, че дружеството води надзоръ върху пещерния мънастиръ *Аладжа (до с. Кестричъ)*. По инициативата на нашето и туристичното дружества почна се на св. Троица тържествено празнуване на мънастиря. Освещаването и съборътъ стана съ голѣмо тържество, на което присъствуваха двѣтъ дружества, черноморския юнакъ и много-хляденъ народъ.

Настоятелството рѣши да се избере тричленна комисия отъ дружеството и отъ селото Кестричъ. Двѣтъ комисии да

се грижатъ за напредъ: 1) за уреждане отпразднуването на патронния празникъ на мѣнастиря „св. Троица,“ 2) за запазване мѣнастиря като старина, 3) за залѣсяване околността му и 4) за прибиране приходитѣ и посрѣщане разходитѣ.

Настоятелството на дружеството рѣши: 1) да се напечататъ книжка за Аладжа мѣнастирь отъ Ил. Веновъ (съ една картина на мѣнастиря);

2) да се напечататъ отворени писма съ картина на мѣнастиря;

3) да се тури желѣзна стълба за покачване въ горния етажъ на мѣнастиря и да се закове край скалната пжтека, която води къмъ параклисчето, вжже отъ прѣплетенъ телъ и

4) да се насадятъ до мѣнастиря сто дръвчета, които подари варненската постоянна комисиия.

Рѣши се още да се прѣдложи на двѣтъ комисиии да се: 1) покрие коридора въ пещерната черква и да се тури иконостасъ и 2) да се очисти тора, който е натрупанъ, на дебелина нѣколко метра, прѣдъ мѣнастиря. Извѣстно Ви е, че мѣнастирьтъ служилъ нѣколко вѣка наредъ; за подслонъ на овце.

Настоятелството изказва своята благодарностъ на Цв. Стаменковъ, загдѣто зае една вагонетка и релси за по-лесно чистене на тора. Благодаримъ на Хр. Г. Коджейковъ, който подари икона св. Никола.

Относително *памятника на Владиславъ „Варненчикъ“* имамъ да ви съобща слѣдното.

Както знаете, дружеството си е поставило благородна задача да издигне паметникъ на полския и маджарски кралъ Владиславъ и на всички други паднали до Варна въ 1444 г.

Фондътъ за дигане памятника се състои отъ 48 лева, отъ които 38 сж изпратени отъ администрацията на полския вѣстникъ „*Дзеникъ Полски*“ въ гр. Лвовъ (въ Австрия). Отъ полученото писмо на полския списатель Седласекъ, австроунгарски вицеконсулъ въ Бургасъ, узнаваме, че той щѣлъ да се погрижи да се състави въ Полша и Маджарско комитетъ, който да търси срдства за да може да се издигне памятника.

Напоследъкъ получихме едно писмо отъ Д-ръ Мелихъ въ Будапеща. Извѣстно Ви е, че Д-ръ Мелихъ посѣти полесражението отъ 1444 г. и могилата „Мешели-тепе“ (до с. Па-

шакъой), върху която поляцитѣ поставили въ 1854 г. паметникъ на Владислава. Както Ви е извѣстно, този паметникъ билъ разрушенъ отъ мѣстното население още на сжщата година. Върху могилата, Ив. Кефсизовъ държа прочувствена рѣчь, въ която изтъкна историческото значение на сражението за българитѣ. Сражението стана около 50 години слѣдъ прѣвзимането на Търново и 9 години прѣди прѣвзимането на Цариградъ.

Д-ръ Мелихъ ни съобщава, че ще се погрижи да събере помощъ за паметника съ условие, че ще бжде туренъ върху паметника и *маджарски* надписъ. Ний мислимъ, че ако паметника ще бжде построенъ и съ срдствата на поляцитѣ и маджаритѣ, то че ще бжде справедливо да се турнатъ три надписа: *български, полски и маджарски*.

Господа, нашиятъ позивъ за събиране помощи за фонда за издигане паметника, който бѣше обнародванъ въ книгата: „Сражението при Варна въ 1444 г.“ остана, за жалость, *безъ послѣдствие*. Въ фонда не постъпи нито една стотинка.

Паметникътъ ще бжде поставенъ върху могилата, нахояща се на западъ отъ града, край добришкия пжтъ. Тази могила отстои 500 м. отъ града и е била разкопана отъ дружеството прѣзъ 1908 г. (гл. „Извѣстията“). Отъ могилата се гледа цѣлото бойно поле отъ 1444 г.

Настоятелството рѣши:

1) да се замоли общинския съвѣтъ да отстъпи могилата на дружеството и така сжщо да се разрѣшатъ отъ градския разсадникъ нужното число храсте и дървета за окрасяването ѝ, и

2) да се насадятъ склоноветѣ на могилата съ храсти, а при политѣ дървета.

Настоятелството счита за приятна длъжностъ да изкаже своята благодарностъ на всички ония, които сж поддържали по какъвто и да е начинъ интереситѣ на дружеството.

Настоятелството.

II). КАСА.

Отъ 1 януарий 1908 г. до 1 януарий 1909 г.

№ по редъ	П Р И Х О Д Ъ	ОБЩА СУМА	
		л е в а	с т.
1	Въ наличность къмъ 1 януарий 1908 год. .	2444	—
2	Отъ членски вноски и помощи отъ общинитѣ и окржния съвѣтъ.	1226	80
3	Лихви на горнитѣ	120	02
	Всичко	3790	82
Р А З Х О Д Ъ			
1	За купуване мобили, старини, канцеларски и други	651	50
	Всичко	651	50

Приходъ 3790·82 лева

Разходъ 651·50 „

Оставатъ 3139·32 „

Касиеръ: Д-ръ В. Карамихаловъ.

Фондъ за паметника на Владиславъ „Варненчикъ.“

Приходъ 48 лева.

Касиеръ: Д-ръ В. Карамихаловъ.

Аладжа мѣнастирь.

Приходъ 290·93 лева

Разходъ 213·45 „

Оставатъ 77·48 „

с. Кестричъ,
20 февруарий 1909 г.

Касиеръ на мѣнастирската комисия :

Ат. Шиневъ

¹⁾ Касата за 1907 г. е била намѣрена въ пълна изправность отъ провѣрителитѣ: Г-да П. Богоевъ и М. Квартирниковъ, избрани въ годишното събрание (Актъ отъ 18 априлъ 1908 г.).

ПОМОЩИ

за дружеството отъ селскитѣ общини на варненския
окръгъ за 1908 г.

(постъпили въ дружеството до 1-й мартъ 1909 год.).

№ поредъ	Наименование на общинитѣ	№ на квѣтан.	Лева	№ поредъ	Наименование на общинитѣ	№ на квѣтан.	Лева
I. Варненска околия.				IV. Провадийска околия.			
1	Аврень	620	5				
2	Арнаутларъ	339	10	1	Девненска	348	5
3	Козлуджа	343	15	2	Каджкѡй	352	10
4	Крумово	564	5	3	Кеприкѡй	356	5
5	Яйла	338	15	4	Тюркѣ Арнаутларъ	349	10
6	Иеникѡй	610	10	5	Черковна	—	10
	Всичко	—	60	6	Шаджкѡй	550	10
II. Балчишка околия.				7	Ясжтепе	615	5
1	Дуванюванска	616	20	8	Рѣка-Девня	324	10
2	Дуранкулакѣ	620	5		Всичко	—	65
3	Текенска	591	5	V. Куртбунарска околия.			
4	Шабла	360	10	1	Куртбунаръ	549	10
	Всичко	—	40	2	Авдула	342	10
III. Добришка околия.				3	Акбунаръ	341	5
1	Айорманъ	345	5	4	Байрамбунаръ	347	10
2	Армутлий	611	10	5	Киликадж	351	5
3	Ботьовска	617	5	6	Трубчуларъ	593	5
4	Гелинджикъ	344	5	7	Шарвий	357	5
5	Енидже	350	10	8	Шехинларъ	354	10
6	Кадиево	619	5		Всичко	—	60
7	Пчеларево	340	10				
8	Хардалий	619	10				
9	Ср.-Чамурлий	346	20				
	Всичко	—	80				

III.

Благодарность ¹⁾.

Археологическото дружество изказва своята благодарност за подаренитѣ прѣдмети на слѣднитѣ учрѣждения, граждани, гражданки, войници и ученици:

Общинското управление въ гр. Варна за: 1) *сребърната лопатка и копачка* (всичко 625 гр.), съ които Н. В. покойния князь Александъръ, положилъ основитѣ на съборната черква св. Богородица (въ 1882 год.) и 2) *флотска шага*.

Дирекцията на водитѣ въ Пловдивъ за плана на Девненскитѣ извори.

Г-нъ Шкорпилъ за книгата и албума „Абоба-Плиска;“ въ замѣна на тѣхъ музеятъ въ гр. Сараево (Босна) изпрати на нашето дружество 14 годишнини на „Гласникъ земалскогъ музея у Босни и Херцеговини.“

Г-нъ Станко Николовъ въ *Провадия* за голѣма мряморна плоча съ хубаво изображение на тракийски конникъ.

Г-нъ Янко Христовъ въ *Провадия* за мряморна плочка съ тракийски конникъ и двѣ вкаменелости.

Г-нъ Кабакчиевъ за 17 стари книги (гл. библиотека) и фотография на чиновническия персоналъ при закриването на варненската губерния (въ края на 1879 г.).

Г-нъ Д-ръ Флори за плоча съ изображение на двуглавъ орелъ (отъ зданието на руското интенданство въ Варна прѣзъ 1879 год.).

Г-нъ Б. Д. Поповъ (Войнишка ул.) за мряморна плоча съ изображение на „погребална вечеря.“

Г-нъ инженеръ Кутинчевъ за камъкъ съ надписъ.

Г-нъ Н. Драгулевъ за камъкъ съ надписъ.

Г-да Х. Михалъ Авджиевъ и Т. Атанасовъ (Балканъ) за камъкъ съ надписъ и вкаменено дърво.

Г-нъ С. Ст. Арнаудовъ за вкаменено дърво.

Г-нъ инженеръ П. Бончевъ за пир. конче и костено врѣтено.

Г-нъ Нв. Явашчиевъ за жел. сабя (съ отбѣлѣжена на нея турска година: 1115 г.) и сребърна дидрахма (монета).

¹⁾ За старинитѣ, които сж били подарени отъ 1-й мартъ 1908 г. до 1-й 1-й мартъ 1909 г.

Окръжната постоянна комисия за сто овощни дръвчета (за Аладжа манастиръ).

Г-нъ В. Торомазовъ (дѣловодителъ въ държавната болница) за седемъ сребърни монети (римски и др.).

Г-нъ И. Куцаровъ (с. Гюзеке) за голѣма сребърна монета на Александъръ Велики (тетрадрахма).

Г-нъ Лазаръ Поповъ за една дървена иконка.

Г-нъ П. С. Шонтовъ за 12 броя на първия български вѣстникъ „Любословие“ (1846 год.), издаванъ отъ Фотиновъ.

Г-нъ Вангелъ Сотировъ въ Рѣка-Дѣвня за една плоча съ надписъ.

Г-нъ Д-ръ В. Панадопону за една книга и голѣма карта на балканския полуостровъ (отъ 1853 г.).

Г-нъ Никола Георгиевъ въ с. Гьокчилеръ (Балчишко) за единъ камъкъ съ надписъ.

Варна.

Ангеловъ Иорд. (пир. главичка). Арnaudовъ М. (гл. статуйка). Арnaudовъ Ст. С. (книга и 6 м. мон.). Д-ръ П. Бичевъ (2 среб. мон.). Антоновъ Ст. (3 мѣд. мон. и стрѣме). Балкански Хр. (3 мон.) Балкански Е. (пир. мон.). Барановски Ж. (жел. орджие). Богоевъ П. (глин. тѣрк.). Братовановъ Ст. (2 ср. мон.) Братоевъ Г. Г. (6 мон.). Д-ръ Бочевъ (камъче за прѣстень). Госпожа Бръчкова (4 среб. и мѣд. монети) Бъчеваровъ С. М. (мѣд. мон.) Василевъ Ради (ср. мон.). Георгиевъ, капитанъ (3 мон.). Добриновъ Т. (пир. мон.). Джезаровъ Т. (2 мон.). Иордановъ Ман. (5 мон.). Ивановъ И. Г. Касж (ср. и пир. мон.). Димитровъ Ил. (2 мон.). Иванова Мара (2 мон.). Докoвъ Т. (прѣстень). Канарски З. (3 мон.). Кабабашиевъ Н. (4 гл. кандилчета). Калиновъ Д. Х. Ив. (мет. огледало). Ковачевъ Ст. (м. м.). Колебиновъ Хр. Н. (2 ср. мон.). Кудевъ Д. (м. мон.). Кутинчевъ (3 мон.). Леви Е. (3 мон.). Маноловъ Сава (2 пир. мон.). Младеновъ Сим. (6 мѣд. и 1 гол. среб. мон.). Марколеско (жел. стрѣла). Малевъ Кр. (2 мон.). Минковъ Т. (6 мон. и канд.). Наргариянъ Х. Г. (гл. сждъ). Новакъ А. (2 мон.). Милде Ф. (ср. мон.). Николовъ Ив. (5 мон., 3 каймета и писмо). Пастиа Лефтеръ (писмо). Поповъ К. Д. (ср. мон.). Ставревъ Н. (жел. лопата). Станковъ Мил. (6 мон., стѣкл., гл. гърн., пир. карфица и вкам.). Самоковски Д. И. (вкам.). Стойчевъ И. (2 мѣд. и 1 ср. мон.). Стояновъ Д-ръ П. (муска). Тодоровъ Ст. (2 мон.). Тодоровъ Н. (3 мон.). Цаковъ Ф. (мон.). Черногоровъ (мон.). Хаджиевъ (мон.). Хранова (2 мон. тур., медайлонтъ и восьч. кръстче). Явашовъ А. (два писма). Явашчиевъ Вл. (руда). Чиновникъ на гарата (ср. мон.). Свещ. Софийски (3 пир. иконки и украс., 8 фотографии, альбумъ и 8 монети). А. Календжиева (мрям. капитель). Шкорпилъ (стрѣла). Майоръ Силяновски (иконка, гърн. и кам. топки). Стефановъ Сава (мон.).

Ученици.

Отъ мѣж. гимназия и прогимназия. — Аршинковъ (м. мон). Барухъ Р. (м. мон.). Бакърджиевъ Ст. (м. мон.). Василевъ Др. (мон.). Димитровъ Ас. (м. мон.). Димитровъ Ан. (м. мон.). Дончевъ Т. (мон.). Димитровъ (2 мон.). Георгиевъ Хр. (ср. мон.). Георгиевъ Софр. (пир. м.). Георгиевъ Д. (2 мон.). Громовъ Г. (ср. и пир. мон.). Ивановъ Хр. (м. мон.). Костовъ Д. (м. мон.). Лазаровъ П. (м. мон.). Ламбовъ П. (м. м.). Николовъ Д. (м. м.). Петровъ В. (м. м.). Петровъ Ив. (м. м.). Радевъ Ил. (м. мон.). Пенчевъ (пир. м.). Сотировъ (м. м.). Стойчевъ Б. (ср. м.). Стояновъ Св. (пир. м.). Ханджиевъ Ст. (м. м.).

Отъ дѣвическата гимназия: Гаргъричева С. (м. м.).

Отъ търговското училище: Атанасовъ Д. (м. м.). Кръстевъ Д. (ср. и м. мон.). Мутафовъ К. (м. м. и позл. стѣкл. кубчета).

Отъ основнитѣ училища: Бяновъ Б. (мон.). Димитровъ Б. (м. м.) и Ранкова Вѣра (2 мон.).

Войници: (отъ гр. Варна): Аврамовъ Авр. (2 мон.). Алестовъ П. (м. м.). Божиловъ С. (м. м.). Димитровъ Г. (м. мон.). Димитровъ А. (м. м.). Димитровъ И. Попъ (жел. ножъ). Добревъ В. К. (1 карф., 1 м. м.). Георгиевъ Хр. (м. мон.). Доврамаджиевъ К. Хр. (мон.). Ивановъ Д. (ср. м.). Кировъ К. П. (гл. сждъ). Куюмджиевъ Н. (1 мон.). Митовъ М. (м. мон.). Пановъ К. П. (граната). Стояновъ Д. (мон.). Цоневъ В. (ср. мон.).

Варненска околия.

с. Авренъ: — Стоевъ Т. (гл. главичка).

с. Аджемлеръ: — Димовъ Д. и В. (жел. махмузъ). — Димовъ И. (гл. дѣно съ знакъ). — Кировъ Бр. (махмузъ). — Канлиевъ Ив. (гл. дръжка съ надписъ и стрѣла). — Павлевъ Ив. (3 м. и 1 ср. мон.). — Стаменовъ Д. (2 мѣд. мон. и 2 жел. стрѣли).

с. Пашакъой: — Костадиновъ А. (пир. мон.). — Петровъ Г. Т. (8 мон.). — Стойковъ Д. (мон.). — Юдовъ Ст. (мон.).

с. Здравецъ: — Краевъ Д. (мон.).

с. Крумово: — Митевъ Б. (3 мон.). — Илиевъ М. (1 ср. и 2 м. м.). — Тодоровъ II. (мон.).

с. Марково: — Тодоровъ Ал. (5 мон.). — Гичевъ К. (ср. м.).

с. Галата: — Георгиевъ Ил. (вкам. дърво).

с. Кестричъ: — Митевъ Анд. (мон. и халчица). — Свещ. Антоновъ (6 мон.).

с. Климентово: — Торчановъ К. А. (2 мон.). — Киряковъ Н. (мон.).

с. Джаферли: — Колчевъ Г. — (ж. дилафъ).

с. Куюджукъ: — Кръстевъ П. (м. мон.).

с. Джеvizли: — Панчевъ А. (2 мон.).

с. Приселци — Господиновъ П. (ср. м.).

с. Кара Хюсеинъ: — Савовъ Д. П. свещ. (пир. мон., черк. чантичка и даракъ).

с. Козлуджа: — Стоевъ Хр. (2 мон.). — Карагъзовъ С. Т. (мон.).

с. Казакъ дере: — Богдановъ К. (2 мон.).

с. Кочакъ: — Яневъ А. (мон.).

с. Фандъкли: — Райновъ Б. (мон.).

с. Суджасъ кьой: — Основното училище (м. мон.).

с. Влахларъ: — Ил. Диковъ (ср. мон.).

с. Гюнъ Аласж: — Д. Добревъ (2 ср. мон.).

Провадийска околия.

с. Юнузъ Бунаръ: — Петровъ Сл. (2 мон.).

с. Комарево: — Пашевъ Г. (м. мон.).

с. Асьлъ-Бейлий: — Кръстевъ А. (2 мон.). и Матъевъ Ив. (мон.).

с. Девня; — Георгиевъ М. (ср. мон.). — Ангеловъ Дойно (5 мон., 2 жел. орджия, 1 гл. тржба и 3 турски каймета). — Ивановъ Сава (ср. мон.). — Лазаровъ Дука (3 мон.). — Пеневъ Д. (мон.).

с. Ръка-Девня: — Атанасовъ Ст. — (2 пир. мон.). — Вълевъ В. Казака. (5 гл. кандилчета, стъкленица и др.). — Гиговъ (гл. канд., гл. гърненце и гл. пръшленъ). — Донеъ Пасхо. (6 м.). — Общинското управление (пир. знакъ). — Петровъ Ат. (пир. главичка и 4 мон.). — Стефановъ В. Х. (2 мон.).

с. Кутлубей: — Тодоровъ Г. (пир. мон.).

с. Черковна: — Георгиевъ Хр. (пир. мон.). и Юрдановъ Вел. (4 мон.).

с. Кепрюкьой: — Бошнаковъ Н. П. (мон.). Караивановъ Д. бирникъ (гл. гър. и ж. брадва).

с. Ново-село: — Бъчеваровъ М. А. (3 пир. и 1 м. мон.). — Мирчевъ Ив. (ср. мон.). — Видовъ Я. (ср. мон.).

с. Добрина: — Нейковъ К. (3 мон.).

с. Елесъ-факж: — Димитровъ П. (2 м. мон.).

с. Мухали: — Добревъ Зл. (пир. карф. и жел. прѣдметъ). — Димитровъ П. (ср. мон.). — Иовковъ Л. (м. мон.). и Стоиловъ В. (пир. мон.).

с. Тестеджии: — Атанасовъ Ат. (2 мон.). и Андрѣевъ Я. (м. мон.).

с. Махалъчъ: — Стояновъ Г. (жел. сѣкира).

с. Кованлъкъ: — Муревъ Г. Т. (3 мон.).

с. Фетекьой: — Шидеровъ Н. (мон.).

с. Кара-агачъ-софуларъ: — Георгиевъ П. (мон.).

Балчишка околия.

с. Мустафа-Бейлеръ: — Бончевъ Ст. (жел. стрѣла).

с. Теке: — Конакчиевъ И. (гл. амфора).

гр. Каварна: — Л. Янакевъ и Д-ръ Скорчевъ (гл. кандилце, 11 дръжки съ надписи, 2 мон. и др.). — Общинското управление (пир. главичка).

с. Шабла: — Колчевъ Н. (4 мон.). — Джоговски Стоянъ (пир. и м. мон.). — Гионолията Ж. (пир. търкалце). — Вълкановъ Д. (пир. кръстче). — свещ. Н. Цицовъ (пир. дръжка, 3 пир. мон. и пир. обича).

с. Спасово: — Атанасовъ С. (2. ср. и м. мон.). — Димитровъ И. (мѣд. мон.). — Димчевъ Д. С. (ср. мон.). — Желѣзовъ Я. (м. мон.). — Живковъ Д. (2 мон.). — Петковъ Гин. (м. мон.). — Спировъ К. (пир. мон.). — Христовъ К. (м мон.).

с. Гявуръ-Суютчукъ: — Поповъ В. М. (мон.).

с. Ели-бей: — Миховъ Стано (пир. мон.).

с. Кьойлюкъ: — Златевъ А. (4 мон.).

с. Кара-яшъ-кьой: — Николовъ В. (обича).

с. Сатълмъшъ: — Стойчевъ В. (ср. и м. мон.).

с. Каябейкьой: — Яни Стойчевъ (5 ср. мѣд. и пир. мон.).

с. Делне Бейкьой: — З. Холевичъ (2 ср. мон.).

Добришка околия.

гр. Добричъ: — Долапчиевъ С. Т. (3 мон.). — Стояновъ Ив. Пирински (м. мон.).

с. Базауртъ: — Икономовъ С. Д. (4 ср., пир. и м. мон.).

с. Карасинанъ; — И. Михайловъ (ср. мон.).

Вънъ отъ окръга.

с. Черни връхъ (Прѣславско). — Калеоглу В. И. (пир. статуйка).

Бургасъ: — Кривошиевъ Ат. (ср. и пир. мон.). — Вълковъ Д-ръ (ср. мон.).

Силистра: — Калиновъ Т. Н. (2 иконки).

IV.

Библиотека ¹⁾.

1. *Тепловъ В.* — Материалы для статистики Болгаріи, Тракіи и Македоніи. С. Петербургъ. 1877 (*подари С. Арнау-довъ*).
2. *Катехизисъ* (на гръцки и латински). Лайпцигъ (*подари С. Кабакчиевъ*).
3. Теологически въпроси отъ списанията на Атанасия и др. 1779. На гръцки (*подари С. Кабакчиевъ*).
4. Свещенна история и катихизисъ. Букурещъ. 1837. На гръцки (*подари сжицията*).
5. Дѣяния и послания на св. апостоли. 1802. На гръцки (*подари сжицията*).
6. Граматика на гръцки езикъ. На гръцки (*подари сжицията*).
7. Гръцка енциклопедия. Томъ Х. Виена. 1814 (*сжицията*).
8. Брошура къмъ еднороднитъ гърци, които ревнуватъ на-родната слава и полза. 1820. На гръцки (*сжицията*).
9. Изобличение на евреитъ, че взимали християнска кръвъ. 1834. На гръцки (*сжицията*).
10. Всеобща география. *Ив. Богоевъ*. Бѣлградъ. 1843 (*сжицията*).
11. Библийска повѣсть. К. Теодоровичъ и Владикинъ. Будинъ. 1847 (*подари сжицията*).
12. Хризовулъ на централното училище въ Болградъ. 1864. На румънски и български (*сжицията*).
13. Ист. Черне горе. Милутиновичъ. Београдъ 1835. (*сжицията*).
14. Султански ферманъ Меджида. 1856. Прѣводъ на български (*сжицията*).
15. Послание на блаженопочившитъ български архипастири Ил. Макариополски и Аксентия. 1861 (*сжицията*).
16. Указъ, издаденъ въ 1861 год. отъ Александъръ Куза, съ който се освещаватъ правата на българскитъ прѣселеници въ болградския окръгъ (*сжицията*).
17. Обявление за откриване на първата българско-ромънска печатница въ Болградъ. 1861 (*сжицията*).
18. Историческо дърво на Румъния. 1864 (*сжицията*).
19. Пжтеводителъ на гр. Търново и околността му. 1907 (*подари туристич. дружество „Транезица“*).

¹⁾ Книгитъ, които изстъпвали отъ 1 януарий 1908 до 1 януарий 1909 г.

20. *Квиатковски*. — Владиславъ Варненчикъ. Лвовъ, 1883. На полски (*купена*).
21. *Андреасъ де Палатио*. — Писма за варненското сражение въ 1444 г. Прохазка. Лвовъ, 1882 (*купена*).
- 22—36. Гласникъ земалскогъ музея у Босни и Херцеговини. Год. IV (1892), V, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX (1908) (*размѣненъ съ дружеството*).
37. *Кримската експедиция*. Базаукургъ. Парижъ. Два тома. На французки (*купена*).
38. Годишникъ на археологическия институтъ въ Берлинъ. 1901. На нѣмски (*купена*).
39. *Цихориусъ*. — Римскитъ паметници въ Добруджа. Берлинъ. 1904. На нѣмски (*купена*).
40. *Фуртвенглеръ*. — Паметникътъ до Адамъ-клисе. Мюнхенъ, 1903. На нѣмски (*купена*).
41. *Точилеско-Бендорфъ-Ниманъ*. — Паметникътъ до Адамъ-клисе. 1895 (*купена*).
42. *Вл. Шкорпилъ*. — Три свинцовия пластики съ надписами изъ Оливъ (*подари Вл. Шкорпилъ*).
43. *Вл. Шкорпилъ*. — Боспорскія надписи 1907 год. (*подари Вл. Шкорпилъ*).
44. *Б. Дяковичъ*. — Могилата „Топракъ-Асаръ“ при с. Салалий (Пловдивско). (*подари Б. Дяковичъ*).
45. *И. Ивановъ*. — Български старини изъ Македония (*купена*).
46. *Карти на руския генераленъ штабъ* (7) (*купени*).
47. *А. Иширковъ*. — Изъ сръднѣвковната търговска история на гр. Варна (*подари Иширковъ*).
48. *А. Иширковъ*. — Бѣлѣжки за пѣтя Русе—Варна въ XVIII вѣкъ (*подари Иширковъ*).
49. Изложение за състоянието на варненското окръжие въ 1907—1908 г. (*подари окръжниятъ управителъ*).
50. *В. Добруски*. — Археологически извѣстия на народния музей. I (*подари музея*).
51. Двадесетъ и петъ годишниятъ трудъ на музейното дружество въ гр. Н. Биджовъ. На чехски (*подари дружеството*).
52. Юбилей 1672—1872. Петръ I. Велики. Историческій альбомъ Лушева, 1872 (*подари свещ. Софийски*).
53. *Любословіе* 1844 г., 12 броя. Издатель: Фотиновъ К. Г. (*подари С. П. Шонтовъ*).

V.

Музейна покъщнина.

(до 1 мартъ 1909 г.).

№ по редъ	НАИМЕНОВАНИЕ	лева	ст.
1	Два голѣми долапа (отъ брѣстово дърво)	530	—
2—3	Двѣ маси съ наклонени плоскости (съ чекмеджета)	70	—
4—10	Шестъ маси съ наклонени плоскости	210	—
11	Долапъ за библиотека	80	—
12	Маса	16	—
13—28	Шеснайсетъ маси съ стѣлени капаци	852	—
29	Малко долапче	10	—
30	Дървено стѣлбче	4	50
31	Голѣма рамка (за ризница)	15	—
32	Голѣмъ стѣкленъ цилиндъръ (за изродъ-дѣте)	17	20
33	Желѣзна стойка (за голѣмия кюпъ)	12	—
34	Една голѣма рамка (за дългата фотография на гр. Варна) съ вътрѣшна, върху която е залѣпена фотографията	15	—
35—49	Петнайсетъ желѣзни стойки (за амфори)	21	—
50—74	Рамки за картини (съ стѣкла)	99	—
75	Сандѣкъ за фотографически пластинки	30	—
76—77	Два долапа за монети	100	—
Всичко . .		2081	70

VI. СПИСЪКЪ

на членоветъ на Варненското археологическо дружество.

А. Почетни членове.

Н. Величество Царьтъ.

Б. Редовни членове.

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
1. ВАРНА.		14	Коцевъ Хр.
		15	Малевъ Кр.
Гимназиални учители.		16	Нягшевъ Т.
1	Андрѣевъ Дим.	17	Ласковъ Дан. —
2	Бешковъ Ст.	18	Минчевъ К. —
3	Веновъ Ил.	19	Пастуховъ Ив.
4	Генчевъ Хр. —	20	Пенчевъ Г.
5	Гиневъ Ф.	21	Поповъ Лаз. —
6	Гюлмезовъ Ив.	22	Поповъ Ст. —
7	Димитровъ Г.	23	Райновъ Бож.
8	Димитровъ Ж. —	24	Свраковъ К. —
9	Добревъ Ганчо —	25	Стояновъ Вл. —
10	Калдиевъ Ив.	26	Стояновъ Ив.
11	Каранджудовъ Г.	27	Хлѣбаровъ Т.
12	Квартирниковъ М.	28	Христакевъ В.
13	Кефсизовъ Ив.	29	Шкорниль К.

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
	Търгов. и маш. училище :		Зап. офицери :
30	Геновъ Ц. —	51	Аврамовъ Авр., подполк.
31	Байчевъ А.	52	Ковачевъ Вл., полк.
32	Календжиевъ Ц. —	53	Мановъ, майоръ.
33	Рабинеръ З. Д-ръ		Инженери и архитекти.
	Офицери :	54	Аврамовъ Г.
34	Ангеловъ С., кап.	55	Алахверджиевъ Н. А.
35	Ангеловъ Л., кап.	56	Божковъ Л.
36	Альовъ, лейт.	57	Бръчковъ З.
37	Бончевъ, подполк.	58	Велчевъ Вл.
38	Вълковъ М., полк.	59	Дабковъ Д.
39	Вучевъ, кап.	60	Добриновъ Т.
40	Георгиевъ, кап.	61	Ивановъ Иос.
41	Димитриевъ, кап. I рангъ	62	Константиновъ Г.
42	Добревъ Д., кап. лейт.	63	Кутинчевъ Хр.
43	Драгановъ, лейт.	64	Кърджиевъ В. Д.
44	Коларовъ, кап.	65	Марчевъ Д. А.
45	Михайловъ Я., кап.	66	Несторовъ А.
46	Поповъ Б., пор. ком.	67	Радевъ И., флот.
47	Софрониевъ, полк.		Техници :
48	Чакаловъ, пор.	68	Балкански Ст.
49	Шишковъ Т., кап.	69	Радевъ Н.
50	Шишковъ Ав., кап.	70	Христовъ Ал. (фл.)
		71	Щрасеръ Иос. (флот.)

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
	Консули и чиновници :	92	Поповъ Ст.
72	Ейзвалдъ Д-ръ	93	Стойновъ П.
73	Джакели К.	94	Фарашовъ Ив.
74	Протопоповъ С. А. (Одринъ).		Адвокати :
75	Станковичъ К.	95	Василиевъ Ал.
76	Николау Ев. Н.	96	Василевъ Р.
	Пенсионери :	97	Бочевъ Н. Д-ръ
77	Богоевъ П.	98	Драгулевъ Н.
78	Божиловъ Ив.	99	Дражевъ В.
79	Вакъвичевъ Ив.	100	Дяковичъ Ал.
80	Ивановъ Госп.	101	Зафировъ З.
81	Игнатовъ Ил.	102	Жековъ Ж.
82	Петровъ Н. Х.	103	Живковъ Т.
83	Смиловъ Г.	104	Едрецовъ П.
84	Стателовъ К.	105	Ксантовъ А. Д-ръ
85	Цаневъ Хр.	106	Карамихаловъ В. Д-ръ
86	Церовъ Ив.	107	Кжневъ Н.
87	Тодоровъ В.	108	Начевъ Ив. Д-ръ
88	Шкорпилъ Х.	109	Мирски Кр.
	Доктори и лѣкари :	110	Николовъ Хар.
89	Бичевъ П.	111	Перелинговъ Д. Н.
90	Златаровъ Ст.	112	Поповъ Вен.
91	Николовъ Душ.		Банкови чиновници :
		113	Аврамовъ Исакъ.

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
114	Василевъ Панко.	134	Анастасовъ А. Кил.
115	Карагановъ.	135	Антоновъ Стефанъ.
116	Марковъ М. С.	136	Беджанъ Ахм.
117	Пѣйчевъ К.	137	Бѣкловъ Г.
118	Поповъ Ив. К.	138	Братоевъ Г. Г.
119	Филовъ Я.	139	Геновъ, редакторъ.
	Свещеници :	140	Геновъ Ж.
120	Ганчевъ Ст.	141	Геновъ К.
121	Ханджиевъ М.	142	Георгиевичъ Н.
122	Радевъ Ив. К., якон.	143	Георгиевъ В.
123	Симеонъ Н. В. Пр. митр.	144	Георгиевъ Д.
	Чиновници :	145	Георгиевъ Пер.
124	Боевъ Т., Д-ръ	146	Герчевъ Т.
125	Ахтаровъ Ст.	147	Гиркановъ Ст.
126	Деневъ Г.	148	Давутянъ Ар.
127	Драсовъ Зл.	149	Дервишовъ Х. Б.
128	Мариновъ Бор.	150	Домусчиевъ Ив.
129	Савовъ Станю	151	Добревъ Ил.
130	Торомановъ В.	152	Зюмрюолу Ш. Еф.
131	Повковъ Ас.	153	Житаровъ Н. И.
132	Ивановъ Хр. А.	154	Т. Енчевъ.
	Търговци и др. :	155	Иордановъ Минко.
133	Албрехтъ К.	156	Калайдитисъ Ксен.
		157	Камбуровъ Ан.
		158	Камхи Алб.

№	Име и прѣзие	№	Име и прѣзие
159	Костакевъ Д.	184	Чирпанлиевъ Пенчо.
160	Майеръ Ж.	185	Шишковъ Н.
161	Марколеско О.	186	Явашчиевъ Вл.
162	Миховъ М.	187	Хаджулянъ А.
163	Мутафовъ Хар.		<i>Госпожи :</i>
164	Найденевъ Я.	188	Баба Хранова.
165	Николовъ Ив.		II. Балчикъ :
166	Никовъ Д.	189	Апостоловски Г.
167	Никовъ Тр.		III. Бургасъ :
168	Папо Жакъ.	190	Аладжовъ Димо.
169	Патамански Анд.		IV. Добричъ :
170	Пѣйчевъ П. В. Х.	191	Друмевъ Н.
171	Паница Д. А.	192	Поповъ Ст.
172	Петровицъ П.	193	Скопецъ А.
173	Петровицъ А.	194	Тошевъ, адвокатъ.
174	Поповъ К. Д.	195	Тюлевъ Ст.
175	Пройковъ.		V. Евксиноградъ :
176	Розенбергъ.	196	Ангеловъ Стоичко.
177	Русевъ Р.	197	Стаменковъ Ц.
178	Табаковъ Н.		VI. Каварна :
179	Тосбѣйкиянъ Х.	198	Карамфиловъ Д.
180	Холевичъ Зах.	199	Карамфиловъ Л. Г.
181	Христовъ Ав. Вел.	200	Скорчевъ П. Д. Д-ръ
182	Христовъ Ф.		
183	Чирпанлиевъ Г.		

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
201	Янакевъ Лефт.	204	Явашовъ Ан.
	VII. Плѣвненъ:		IX. Русе:
202	Платнаровъ Ел.	205	Минковъ Иор. кап. Грангъ
	VIII. Разградъ.		X. София:
203	Геновъ Щ.	206	Дуковъ Н.
С. Спомагателни членове.			
	I. Варна:	12	Пепевъ, фл. механикъ.
1	Арнаутовъ Хр. (учит.)	13	Райковъ Н.
2	Вайнгартнеръ II.	14	Поповъ К. В.
3	Буюклиевъ Анг.		II. Каварна:
4	Видинлиевъ Мл.	15	Айнаджиевъ
5	Енчулеско Ив.	16	Яманджиевъ П. А.
6	Данчевъ Анг.	17	Янакевъ Мих.
7	Касабовъ мичманъ.		III. Старо-Орѣхово
8	Кашлакскъ П. Н.	18	Боиповъ К., лѣсн.
9	Константиновъ Нор.		IV. Разградъ:
10	Марковичъ Н.	19	Квартирниковъ Ил.
11	Неметъ Ф.		

Д. Дописни членове.

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
I. Варна :		25	Хюс. еф. Али Риза-паша.
1	Амерханиянъ.	26	Поповъ Д. Б.
2	Арнауловъ С. Ст.	27	Поповъ К.
3	Барановски Ж.	28	Сербезовъ С. Д.
4	Богдановъ Радой	29	Стефановъ Сава.
5	Бончевъ Д.	30	Стойновъ И.
6	Брачевски Д. И.	31	Стойновъ Хр.
7	Бюптеръ А.	32	Самарджиевъ Д. К.
8	Василиадесъ К. Г.	33	Шоновъ Н. С.
9	Дановски, свещ.	34	Тодоровъ Н.
10	Данчевъ Вл.	35	Филевъ В.
11	Доковъ Т.	36	Черногоровъ Б. С.
12	Дочевъ Д.	II. Провадия :	
13	Демирджиевъ А.	37	Ивановъ Ст.
14	Елефтеровъ Б.	38	Костовъ А.
15	Кабакчиевъ Ст.	39	Миховъ В.
16	Кабабашлиевъ Н.	40	Нури Османъ.
17	Канарски З. Ж.	41	Самсаровъ Вл.
18	Кюркчи-Ради Г.	42	Христовъ Янко.
19	Иванова Мара.	III. Добричъ :	
20	Маноловъ Сава.	43	Давидовъ.
21	Минковъ Т.	44	Долапчиевъ С. Т.
22	Младеновъ Сим.	45	Нордановъ Ч.
23	Николовъ П.	46	Стойновъ И.
24	Новакъ А.		

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
	IV. Каварна :	62	Пенчевъ С. (Карахюсеинъ).
47	Николовъ Ив. А.	63	Поповъ К. (Джаферли).
48	Пенчевъ, пор.	64	Савовъ Д. К. свещ. (Карахюсеинъ).
	V. Балчикъ :	65	Стефанолъ В. (Рѣка-Девня).
49	Пастуховъ.	66	Стаменовъ Д. (Аджемлеръ).
	VI. Куртъ-Бунаръ :	67	Стефановъ В. Х. (Рѣка-Девня).
50	Къичевъ.	68	Николовъ К. (Рѣка-Девня).
	VII. Варненско :	69	Шиневъ А. (Кестричъ).
51	Антоновъ Ст. свещ. (Кестричъ).		VIII. Провадийско :
52	Бръчковъ Ст. (Рѣка-Девня).	70	Бъчеваровъ М. А. (Ново-село).
53	Вознишки (Гебедже).	71	Пейчевъ И. (Хасърджики).
54	Димитровъ Ст. (Паша-къой).	72	Тодоровъ И. (Ченге).
55	Добревъ Т. (Николаевка).	73	Шипановъ Г. Хр. (Невша).
56	Желъзковъ Д. (Дишъ-Будакъ).		IX. Добришко :
57	Конакчиевъ И. (Теке).	74	Дюкмеджиевъ П. (Армутли).
58	Кударовъ В. (Авренъ).	75	Ивановъ А. (Деведжиевой).
59	Митевъ Б. (Крумово).		
60	Мутафовъ (Яйла).		
61	Петровъ Г. Т. (Пашакой).		

№	Име и прѣзиде	№	Име и прѣзиде
76	Поповъ К. (Армутли).	88	Вълковъ Д-ръ (Бургасъ).
	X. Балчишко :	89	Георгиевъ Д-ръ (Бургасъ).
77	Бояджиевъ И. (Гавуръ-Суютчукъ).	90	Калиновъ Т. (Силистра).
78	Ивановъ Ст. (Срѣдина).	91	Ковачевъ В. (Русе).
79	Кенановъ В. свещ. (Чаушкѣй).	92	Ковачевъ Иос.
80	Поповъ С. (Теке).	93	Крайчевъ Ст.
81	Симеоновъ П. (Теке).	94	Кривошиевъ А. (Бургасъ).
82	Стамболиевъ Д. Т. (Теке).	95	Куцаровъ П. (Гьозеке).
83	Цицовъ Н. (Шабла) свещ.	96	Ладински Зл. П. (Шуменъ).
	XI. Куртбунарско :	97	Цаковъ Ф. (с. Царь Аспарухъ).
84	Ивановъ Хр. (Аратмаджа).	98	Ханджиевъ (Русе), подп.
	XII. Вънъ отъ Варнен- ския окръгъ :		XIII. Въ странство :
85	Аврамовъ В. (София).	99	Мелихъ И. Д-ръ (Будапеща).
86	Беделевъ (Шуменъ).	100	Начевъ Ив. К. (Иваново, Русия).
87	Венковъ (Месемврия).	101	Шкорпилъ Вл., директоръ (Керчь).

Археологическото д-во броило прѣзъ 1906 и 1908 г. членове:

№		1906 г.	1908 г.
1	Почетни	—	1
2	Редовни	99	206
3	Спомагателни	6	19
4	Дописни	58	101
Всичко		163	327

Нови членове.

(отъ 1-й януарий 1909 до 1-й мартъ 1909 г.).

1. Пангази Януси Г. 2. Джаневъ Еман. К. 3. Босвъ Никола. 4. Голщайнъ Леонъ. 5. П. Бончевъ, инженеръ. Свобода Фр. 7. Стояновъ Ив., лѣсничей (Добричъ). 8. Холевичъ Н. (Каварна). 9. Евстатиевъ Коста. 10. Ивaновъ Ив. 11. Пляковъ Ив. Г. 12. Божановъ Ст. 12. Албантовъ Али. 14. Калчевъ Ст. (с. Армутлии). 15. Мутафовъ Ем. 16. Гиговъ (Рѣка-Девня). 17. Райковъ П. 18. Ионовъ Д. 19. Савовъ Беню, гимн. учитель. 20. Кръстевъ Ив. (гимн. учитель). 21. Гонаропуло Вас. Н. 22. Ставревъ Ник., търговецъ 23. Караиановъ, държ. бирникъ (с. Кеширькой). 24. Бончевъ Ст. (с. Мустафа Бейлеръ) и 25. Станко Николовъ (Провадия).

Подполковникъ Д. В. Парушевъ.

На 21 октомврий 1908 год., се помина въ София редовниятъ членъ на дружеството Д. В. Парушевъ. Покойниятъ е роденъ въ гр. Болградъ (Бесарабия), на 12 августъ 1861 г.

Той е вземалъ живо участие въ сръбско-българската война прѣзъ 1885 год., въ сраженията при Сливница и Гургулятъ. Покойниятъ живо се интересувахе за успѣха на археологическото дружество.

Вѣчна му память !

СЪДЪРЖАНИЕ.

	Страница.
I. Отчетъ за дѣйността на настоятелството прѣзъ 1908 год.	3
II. Каса	19
III. Благодарность за подаренитѣ прѣдмети на музея	21
IV. Библиотека	26
V. Музейна покщнина.	28
VI. Списъкъ на членоветѣ	29
